

Štorkski ŽELEZAR

ŠT. 7 - LETO VIII - 20. VII. 1968

Ob prazniku mesta Celja in Dnevu vstaje

ČESTITAMO VSEM
ČLANOM KOLEKTIVA IN ŽELIMO USPEHOV PRI
GRADITVI TER OBLIKOVANJU SVOJEGA ŽIVLJENJA

- DSP
- UO
- Družbeno-politične orga- - Uprava podjetja
nizacije - Uredništvo

Bodimo ponosni na uspehe

Razmišljanja ob prazniku celjske občine

Pravzaprav smo ljudje čudni in v nas je mnogo različnih slabosti, toda ena je prav gotovo značilna za vse: radi kritiziramo, radi se ustavljammo ob napakah in slabostih našega dela, pri vsem tem pa zapiramo oči pred uspehi, ki smo jih dosegli. Še več, velikokrat jih ne vidimo - morda zato, ker živimo sredi njih. In prav zaradi tega je prav, da vsaj od časa do časa, ob različnih dogodkih, kot je tudi praznik celjske občine, pogledamo nazaj, da nam bo perspektiva jasnejša, da bomo na uspehih dela dobili novih moči za premagovanje prihodnjih nalog.

Zato naj bo vsaj danes napisanih nekaj besed na

račun tistega, kar so ustvarili naši ljudje. Če bi hoteli vse to, oziroma vsaj najvažnejše rezultate napisati

na to stran lista, potem bi napravili oziroma bi jo mo-

rali začeti pisati dosti prej, vsekakor pa tedaj, ko je začel naš človek, naš delovni človek pisati svojo zgodovino s puško in kladivom v roki.

Celje je v letih po vojni povsem spremenilo svojo zunanjo podobo, dobilo pa je tudi povsem drugačno notranjo fiziognomijo. Delavec, ustvarjalec dobrin, ni ostal le proizvajalec, marveč je postal tudi upravljalec. V tem je bistvo vsega, v tem je začetek napredka in razvoja. V tem je bistvo uspehov! In če bi hoteli iz pisanega šopka naših cvetov potegniti najžlahtnejšo rožo, potem bi se gotovo imenovala - samoupravljanje. Pripnimo si jo ponosno na

prsi in bodimo ponosni, da jo imamo. Toda, kot vse ostalo, je treba tudi to rožo zalivati, dajati ji moramo moči, da bo rasla naprej in se razbohotila v vsem sijaju. To pa je naša in samo naša naloga.

Ugoden zemljepisni položaj mesta in občine, prometna lega, večdesetletna proizvodna tradicija in zgodovinski pogoji so osnovni razlog za hiter gospodarski razvoj tega območja. Prva industrijska podjetja so nastala v drugi polovici 19. stoletja, mnoga pa so mlada, kot je naša republika.

Osvoboditev in svetle perspektive socialističnega razvoja so bile močan zagon za obnovo in nadaljnjo rast gospodarstva. Leta 1947. smo s petletnim planom postavili prve materialne osnove za nadaljnji razvoj gospodarstva, zlasti še industrije. Rekonstrukcija in kapitalna izgradnja sta pripomogli, da smo že 1949. leta dosegli raven predvojne proizvodnje. V to ob-

Celje praznuje 20. julij

PRVA CELJSKA ČETA

Prebivalci celjske občine praznujemo 20. julij kot svoj borbene praznik. To je spomin na tisti dan 1941. leta, ko je bila v gozdovih Resevne nad Šentjurjem ustanovljena prvi partizanska enota pri nas - Prva celjska četa.

Čeprav je njena aktivnost trajala komaj dober mesec, je v prvih dneh oborožene vstaje proti okupatorju zanesla iskro upora in pripomogla, da se je razplamtela v velik plamen, v vse ljudsko borbo proti okupatorju.

Prva celjska četa je zrasla iz klica Komunistične partije Jugoslavije po upor, nastala je kot posledica aktivnega dela Partije na celjskem območju.

Prva celjska četa je imela svoje zaledje v Celju in okolici, kjer je že v prvih dneh narodnoosvobodilnega boja nastalo neštetno javk in kjer je partijsko organizacijo in Osvobodilno fronto vodil sekretar Tone Grčar.

Prva celjska četa je bila ustanovljena 20. julija 1941. leta

v gozdu blizu Mulejeve domačije na Resevni. Njen prvi komandir je bil Franjo Vrunč-Buzdo.

V kroniki Prve celjske čete so razen 20. julija pomembni še zlasti štiri datumi.

Četrtega avgusta je bila prva sabotažna akcija borcev Prve celjske čete. Ta dan nekaj minut po polnoči je zagorel kozolec na Čatrovem posestvu v Bukovem žlaku. Tisto in naslednjo noč so se oglasili rdeči petelini na mnogih posestvih v Spodnji Savinjski dolini, in sicer na tistih, ki so jih Nemci zaplenili, domačine pa izgnali.

Enajstega avgusta sta se Franjo Vrunč in Peter Stante podala proti Slivnici, da bi si ogledala položaj za napad na žandarmerijsko postajo. Padla sta v zasedo. Stante se je rešil Vrunč pa so ujeli in ga štirinajst dni za tem ustrelili v Mariboru. Tako je četa izgubila svojega prvega komandirja.

Njen drugi komandir je postal Peter Stante. Borci so bili znova na pohodu. Umaknili so se na Javornik, v Langerjeve peči. Tu so jih 16. avgusta obkolili Nemci. Pri tem se je težko poškodoval Peter Stante. Del čete se je zatekel v bližino Dramelj, drugi del pa v Zvodno. Zaradi težkih poškodb je bil Peter Stante za nekaj časa za akcijo nesposoben. Tako je prišel na to področje Vilč Šlander, Slavkov brat in postal tretji komandir Prve celjske čete.

Prišel je 27. avgust. Po obračunu s komandirjem žandarmerijske postaje v Dolu pri Planini, so odšli v Šentrupert in se zatekli v Zavškov mlin. Vmes je prišla izdaja. Nemci so mlin obkolili in ga zatem zažgali. To je bil zadnji boj borcev Prve celjske čete. V Zavškovem mlinu je padlo oziroma zgorelo pet borcev.

Prva celjska četa je bila uničena, toda iskra upora, ki jo je zanesla, je gorela naprej.

M. Božič

dobje sodi tudi začetek gradnje tovarne organskih barvil in lesno industrijskega kombinata Savinja. S fuzioniranjem in postopnim večanjem proizvodnih kapacitet pa so iz majhnih, v pretežni večini obrtnih ob-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Bodimo ponosni na uspehe

(Nadaljevanje s 1. strani)

ratov, nastala velika oziroma večja industrijska podjetja. Naštejmo jih vsaj nekaj: Avtoobnova, zlatarna, Toper, Pohišstvo itd.

Kot mnogokje drugje, tako smo tudi v Celju posvetili prva leta po vojni glavno pozornost razvoju industrije. Slo je za utrditev in krepitev materialne osnove. Ker je bil ta razvoj v glavnem naslonjen na lokalna sredstva, so se v mestu kopicili težavni komunalni problemi. V primerjavi s predvojnimi stanjem se je število industrijskih podjetij v občini skoraj potrojilo, prav tako oziroma celo za nekaj več število zaposlenih v tej najvažnejši gospodarski panogi Celje. In še en podatek, ki govori o silnem razmahu celjske industrije. Medtem ko je znašal njen družbeni bruto proizvod 1956. leta 211 milijonov novih dinarjev, se je že 1965. leta povzpela na 798, medtem ko bi naj 1970. leta znašal 1.280.000 dinarjev.

Značilnost industrije v naši občini je v tem, da deluje večje število starejših podjetij, iz tega tudi prioriteta naloga v generalni rekonstrukciji večine naših najpomembnejših industrijskih podjetij. Najvažnejše rekonstrukcije so prevzeli v Štorski železarni, v tovarni EMO in zlasti še Cinkarni. V teh naporih pa ne zastajajo tudi drugi kolektivi, čeprav pretežni delež nosijo zlasti tri največja podjetja. Pri vsem tem ne kaže pozabiti Aera, pa Eto-la, Zlatarne, Klime in IFE, Žične, Topra, Libele, LIK Savinje, Metke in drugih, ki iščejo v rekonstrukcijah, osvajanju nove proizvodnje, izboljšanju tehnoloških postopkov solidnejšo osnovo za svoje delo in uveljavljanje na trgu. Upajmo, da nismo pozabili na razvoj in uspehe emajlirke, na gradnjo in ureditev novih proizvodnih obratov, novega upravnega posloplja, zatem na elektroplavž v Štorah in začetek del pri gradnji nove železarne. Cinkarna se je z novimi obrati razširila proti Čretu in je na pragu novih investicij pri gradnji tovarne titanovega belila in umetnih gnojil.

Klima, Libela, IFA so dobili nove prostore in nič kolikokrat povečali proiz-

vodnjo. Tudi Žična je na pragu novih investicij.

Značilne za kovinsko industrijo Celja so uspešne integracije. Uspeh, na katerega ni ponosen samo kolektiv, marveč vse Celje, je zabeležil Aero. Gre za nove proizvodne hale v Celju in za osvajanje nove proizvodnje. To velja tudi za ETOL, ki je postavil v Škofji vasi novo tovarno. Nova zlatarna ob Kersnikovi ulici že stoji. Izreden razmah je doživel lesno industrijski kombinat Savinja, da ne govorimo o vseh poslednjih prizadevanjih Metke, da v najkrajšem času premaga posledice dosedanjega počasnega izvajanja rekonstrukcije. Novi in svetli so obrati Topra.

Integracije ali poslovna sodelovanja postajajo nujnost. To zlasti kaže primer hotela Celeia.

Obrt je sicer dosegla pomemben napredek, toda žal, še vedno primanjkuje kapacitete za zadovoljitev vseh potreb.

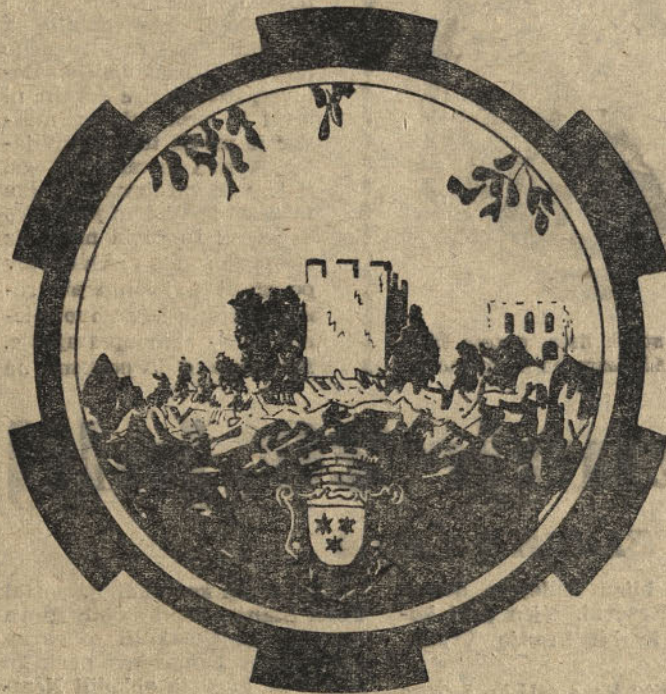
Navzlic temu, da je zlasti industrija vlagala precejšnja sredstva v lastno modernizacijo in rekonstrukcijo, je šel razvoj družbenih služb in komunale po zadovoljivi poti. Naj pri tem spomnimo na delovne ustanove in nove šole. Kljub hudinjski, polulski, trgovski, tehnični, ekonomski, zatem v Dobrni, Štorah... kapacitet še zmeraj primanjkuje. Podobno velja za otroško vzgojno var-

tovimo, da so se še dosedanja regulacijska dela nič kolikokrat obrestovala!

Kot rezultat razumevanja in skupnih naporov so tudi številni novi športni objekti. V ponos so nam atletski stadion, ljudsko kopališče umetno drsališče in drugi objekti.

Tak je izredno bežen pregled po tistih kolektivih in tistih uspehih, ki smo jih dosegli v letih po vojni. Na vse to smo v resnici lahko ponosni. Kljub temu, da bi bile želje in potrebe večje od možnosti za rešitev številnih vprašanj, bodimo ponosni na to, kar imamo. Lahko jih pokažemo slehernemu človeku, toda veliko važnejše je, da se jih zavedamo sami in da nam ti rezultati pomenijo pobudo za doseg še lepših rezultatov. Naj bo takšna pripravljenost tudi delež k praznovanju 20. julija, k počastitvi spomina tistih, ki so dali življenja za to, da lahko v miru gradimo svojo bodočnost.

M. Božič

Se in še bi lahko naštevili in se ustavljali pri posameznih kolektivih in njihovih uspehih. Toda, naj bo za obuditev spomina dovolj.

V letih po vojni je tudi gradbeništvo doživljalo različne faze, pomembna pa je bila integracija gradbenih podjetij in nastanek industrijskega podjetja Ingrad. Podobno velja za gozdarstvo in kmetijstvo.

Največji uspeh na področju terciarne dejavnosti prav gotovo beleži trgovina. Tu je prišlo do pomembnih centralizacij in novih gradenj. Pa tudi perspektiva je lepa. Trgovina se približuje potrošniku.

Tudi v gostinstvu smo pričeli novim prizadevanjem.

stvene ustanove. Na izrednem nivoju so tudi zdravstvene ustanove z novimi kapacitetami. Številne ceste so dobile asfaltno prevleko in čedalje manj je tistih, ki jim pravimo makadamske.

V Celju in okolici so nastala povsem nova naselja. Se spominjate, kakšna je bila podoba Otoka pred petnajstimi leti? Pa Lipe nad Štorami, Hudinje, Ostrožnega, Dolgega polja...?

Tudi 1954. leto, ko je Celje prizadela katastrofalna poplava, ni tako daleč, da bi ne cenili izdatkov, ki so bili vloženi v regulacijo Savinje in njenih pritokov. Regulacijska dela pa so še v polnem teku. Ne glede na to, lahko ugo-

STROŠKI PREVOZA NA DELO

V prvem polletju tega leta se je povprečno vozilo na delo in z dela z javnimi prevoznimi sredstvi 932 članov delovne skupnosti našega podjetja, ali 45% vseh zaposlenih. Skupnih stroškov prevozov je bilo za 33.971.800 S-din. Po sklepu DSP z dne 29. 12. 1967 gre v breme poslovnih stroškov podjetja 50% dejanskih stroškov prevozov med 2500 in 10.000 S-din. V ta namen je bilo izplačano v breme poslovnih stroškov 9.697.600 ali 28,5% vseh stroškov, ostalo so plačali vozači sami.

V odnosu na letni plan je bilo izplačano za prvo polletje 80,8% planiranih sredstev. V kolikor oblika regresiranja ostane nespremenjena, bodo v drugem polletju stroški prevozov višji, ker so pred kratkim prevozna podjetja zvišala cene prevozov za približno 15%. Predvidevamo, da bo za regresiranje podjetje potrebovalo približno 14 milijonov S-din in bodo s tem v mejah letnega plana.

Nova karusel stružnica

Letos, v mesecu maju smo v obdelovalnici dali v pogon novo karusel stružnico SKJ 10. Stružnica je češkega izvora, izdelek firme TOS, proizvajalec stroja pa je ZPS Hulín. Nabavljena je bila pod zelo ugodnimi kreditnimi pogoji. Stroj je namenjen mehanski obdelavi odlitkov in valjnih kolotov. Posebno primeren je za serijsko obdelavo.

Ker med našimi obstoječimi obdelovalnimi stroji v železarni predstavlja karusel-stružnica novost, je prav, če na kratko povemo nekaj njenih specifičnih karakteristik v odnosu na ostale univerzalne stružnice ali stružnice za valje.

Karusel stružnice imajo na splošno za vpetje obdelovancev vodoravno vpenjalno ploščo, ki se vrti okoli vertikalne osi. Za vpenjanje rezilnih orodij služi eden ali več suportov, ki se gibljejo po horizontalnih ali vertikalnih vodilih stebra in prečnega jarma. Stružnice imajo možnost notranjega in zunanega struženja, cilindričnega in planega struženja, struženja s kopiranjem po šabloni, struženja notranjih in zunanjih konusov, vrtnja ali povrtavanja središnih izvrtin, notranjega in zunanega brušenja.

Naša karusel stružnica SKJ 10 je moderne izvedbe. Ima dva suportu za vpetje rezilnega orodja v revolverski glavi s petimi držači orodja. Pogoni so izvedeni z istosmernimi elektromotorji, tako da obstaja možnost brezstopenske regulacije vrtiljav vpenjalne plošče med obratovanjem in s tem tudi hitrosti rezanja. S posebno napravo se lahko na stroju samodejno vzdržuje konstantna hitrost rezanja obdelovalca, ne glede na spreminjajoči se premer. Pogoni na suportu odnosno pogoni za podajanje orodja na obeh suportih – glavnem in stranskem – se veže s pomočjo hidravlike in hidromotorjev. Regulacija podajanja je na ta način zopet brezstopenska. Podana je možnost struženja notranjih in zunanjih konusov in to na način z nagibom drsnika orodja na glavnem suportu ali pa z vstavitvijo menjalnih zobnikov za povezovanje obeh smeri gibanja supporta. Posebnost na karusel stružnici SKJ 10 je elektrohidravlično kopiranje. Po v naprej izdelani šabloni nam stružnica na obdelovancu kopira zeleno obliko oz. profil. Tipalo, ki drsi po šabloni, daje električnim putem povelja za hidromotorje, ki potem poganjajo glavni suport v zahtevano smer. Gibanje supportov je omejeno z več končnimi stikali, ki omogočajo hitrejšo in varnejše delo.

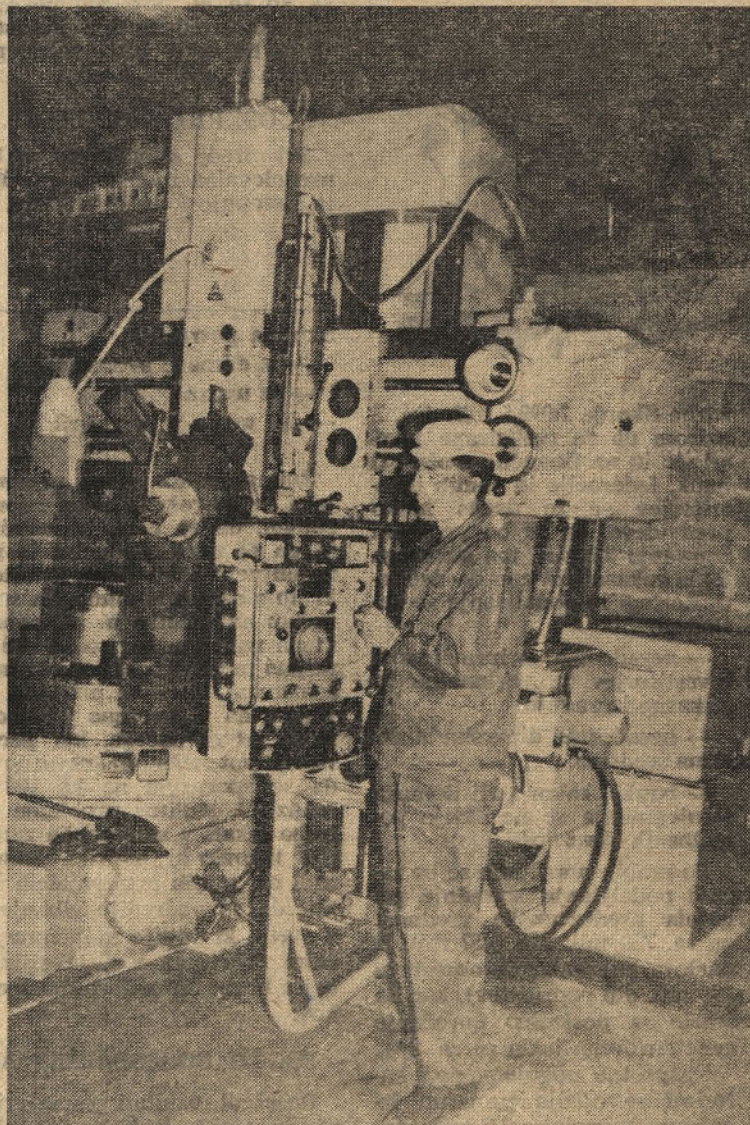
Glavni tehnični podatki stroja so:

premer vpenjalne plošče	1000 mm
višina struženja	750 mm
maksimalno dovoljena obremenitev	3 t

Ker v stari obdelovalnici ni bilo prostora za postavitev stroja, smo ga morali provizorično postaviti v halo valjarne v Štore II, kjer že stojijo trije obdelovalni stroji. Tja pride še postavljen brusilni stroj BUA 31. Ta hala ni primerna, ker je »tvoja« in ni namenjena za mehansko obdelavo. Prostori so zelo visoki, z ene strani odprti in slabo ogrevani, kar onemogoča normalno obratovanje v zimskih mesecih. Potrebno je forsirati nove prostore za mehansko obdelavo.

Zalostno je in boleče, da moramo drage in precizne stroje postavljati v neustrezne prostore.

Č. F.

Nova stružnica

POZOR-NOVI PREDPISI

Konec meseca junija je bilo sprejetih več novih zakonov oziroma so bili nekateri važni zakoni spremenjeni in dopolnjeni. Novi predpisi so objavljeni v Ur. listu SFRJ št. 26/68. Med njimi je gotovo najpomembnejši

Zakon o spremembah in dopolnitvah Temeljnega zakona o delovnih razmerjih.

Zakon prinaša več pomembnih novosti. Prva novost se nanaša na razpis. Če bosta sedaj v razpisu za določeno delovno mesto kot pogoj dve stopnji šolske izobrazbe bo imel prednost pri izbiri delavec, ki bo imel višjo stopnjo izobrazbe. Praktično: če bo razpis vseboval kot pogoj za določeno delovno mesto npr. izobrazbo tehnika ali inženirja, bo imel prednost inženir, če bosta oba tudi sicer imela enake pogoje.

Neuspelega razpisa ne bo potrebno ponavljati, temveč se bo

na razpisano delovno mesto lahko takoj sprejel delavec, ki ne izpolnjuje vseh pogojev in sicer na delo za določen čas.

Delavca bo mogoče premeščati na drugo delovno mesto tudi proti njegovi volji, če pa se bo temu upiral mu bo prenehalo delo v podjetju.

Nadalje bo mogoče delavcu odpovedati delo tudi takrat, če zaseda delovno mesto za katerega po zakonu ali predpisu izvršnega sveta ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za njegovo delovno mesto.

Spremembe zakona o pripravnikih

Pripravniška doba je bila po dosedanjih predpisih eno leto. Sedaj pa bo podjetje izjemoma lahko določilo tudi daljšo pripravniško dobo, vendar ne več kot dve leti. Predvidene so tudi sankcije, če podjetje ne predpiše delovnih mest pripravnikov. Podrobnosti bo uredil republiški zakon.

Zakon o sprejemanju vajencev na praktično delo.

Zakon je kratek. Podjetja in obrti so dolžni sprejemati vajence na praktično delo. Podrobnosti bo uredil poseben zakon.

Spremembe zakona o minimalnem osebnem dohodku delavcev.

Minimalni osebni dohodek bo odslej določil republiški zakon. Ta pa lahko pooblasti tudi občinsko skupščino, da sama predpiše minimalni osebni dohodek na svojem območju. V nobenem primeru pa minimalni osebni dohodek ne more biti nižji kot 300 din na mesec (prej je bil minimalni osebni dohodek 150 din).

Podjetje, ki ne izplača delavcu minimalnega osebnega dohodka v roku, ki je predviden v pravilniku, ali pa mu izplača manjši znesek, stori prekršek in so zanj predvidene stroge kazni.

Spremembe zakona o ustanovitvi naraščanja osebnih dohodkov pri nekaterih delovnih organizacijah.

Banke in hranilnice, elektrogospodarska podjetja, podjetja za zunanjo trgovino, za trgovske storitve, zavarovalnice, organizacije za igre na srečo in poslovna združenja ne morejo do 31. 12. 1968 povečati sredstva namenjena za izplačevanje čistih osebnih dohodkov, ki bi presejala povprečje čistih osebnih dohodkov, ki so jih prejeli delavci v času od 1. januarja do 30. septembra 1967.

Izobraževanje

Kadrovski sektor je v tem poslovnem letu imel po planu na razpolago 41,4% manj sredstev, kakor je bilo v preteklem letu uporabljeno. Na to odločitev je vplivala večja obremenitev podjetja z obveznimi dajatvami v obliki prispevkov iz OD za izobraževanje in vzgojo. Zmanjšanje sredstev je imelo za posledico kršenje programa uporabe teh sredstev in s tem omejevanje potrošnje za izobraževanje. Poleg krčenja programa izobraževanja je bilo na kadrovski komisiji pri DSP določeno, da se šole druge stopnje, torej srednje šole, med katerimi so uvrščene tudi poklicne, postavi glede štipendiranja v enak položaj. Pretežnemu delu učencev poklicnih šol so bile ukinjene štipendije, plačana pa tudi ni mogla biti vsa šolnina za te šole.

Ukrepi so nam pripomogli, da smo zmanjšali stroške na minimum, kar je bilo mogoče, vendar je v prvem polletju bil dosežen plan uporabe s 57,6%, kar nam narekuje, da bomo morali v drugem polletju še zmanjšati stroške, da bomo obdržali uporabo na nivoju plana. Torej potrošnja na področju izobraževanja je lahko samo za najnujnejše primere, ker sedanja proizvodnja ne prinese višjih poslovnih stroškov, kamor vključujemo tudi izobraževanje.

V prvem polletju smo uporabili 241.385,04 N-din od tega 49,5% za razne šolnine, 26% za štipendije, 24,5% pa za ostalo izobraževanje.

Realizacija srednjeročnega

Osnovne postavke v srednjeročnem planu so bile poleg intenziviranja gospodarjenja tudi usmerjena na investicijsko dejavnost s čimer bi se proizvodnja modernizirala in znižali proizvodni stroški na enoto proizvoda. Če ocenjujemo obdobje srednjeročnega plana, ki je že za nami, lahko ugotovimo, da ne bo plan realiziran v predvidenem obsegu in roku kot se je to predvidevalo.

INVESTICIJSKA DEJAVNOST

V prvi fazi izgradnje kapacitet črne metalurgije do l. 1970, se predvideva doseči proizvodnjo 3,2 mil. ton jekla. Predračunska vrednost investicij za obdobje od 1966 do 1970 je znašala 3.965,2 mil. din, od tega kredit JIB 2.484,3, udeležba pa 1.480,9. Do 1968 je bilo porabljeno 1.865,7 mil. din tako še ostane za l. 1968, 1969 in 1970 upoštevajoč prekoračitve in udeležbo federacije za udeležbo Žele-

zarne Skopje 2.099,5 mil. din. Z ozirom na že realizirane investicije in na finančne možnosti bank, federacije in samih investitorjev se že danes lahko predvideva, da se bo program izgradnje 3,2 mil. ton surovega jekla zakasnil za eno do dve leti. Razlogi za podaljšanje so naslednji:

— nezadostna pripravljenost investitorjev za racionalno in efikasno izgradnjo;

— nezadostna dinarska in devizna sredstva;

— banke, kakor tudi domača strojegradnja se ne držijo pogodbenih obveznosti.

Po grobih obračunih se bo zaradi podaljšanja izgradnje povečala predračunska vrednost za ca. 750 mil. din (457 mil. iz naslova interkalarnih obresti in 293 mil. din podražitev), kar bo imelo za posledico povečanje cene surovega jekla za ca. 8%.

Nasprotno pogojem, pod katerimi se odvija program izgradnje kapacitete 3,2 mil. ton, pa se priprave za nadaljnjo iz-

gradnjo odvijajo ugodno. Projekti in konstrukcije finansiranja so že gotovi in sicer: dela se na projektih razširitve Železarnice Zenice na bazi kredita SZ in udeležbo banke ter ostalih železarn Skopje in Smederevo. Pripravlja se konstrukcija finansiranja za dokončanje Železarnice Skopje. V teku pa so študije optimalizacije proizvodnje s posebnim poudarkom na dokončno finalizaciji.

Če primerjamo kapaciteto jekla na prebivalca v Jugoslaviji, ki znaša 100 kg z ostalimi sosednjimi državami: Avstrijo 443, Italijo 246, Madžarsko 248 kg, Romunijo 180, Poljsko 289 kg itd., vidimo, da smo na zadnjem mestu. Po realizaciji kapacitet v letu 1970 bo znašala proizvodnja ca. 145 kg na glavo prebivalca. V primerjavi z ostalimi evropskimi državami, naša država zaostaja z razvojem kapacitet tega baznega reprodukcijskega materiala in bo problem še hujši, ko se bo povečala potreba kovinsko-predelovalne industrije in bo uvoz jekla važna postavka v plačilni bilanci.

OSKRBA Z JEKLOM

Pri predpostavki, da se bo predelovalna industrija razvijala s stopnjo 9 do 10% letno, se

bo potreba po jeklu gibala kot sledi:

	1965	1970
Skupna potrošnja	1.837	3.200
— iz domače proizvodnje	1.215	2.100
— iz uvoza	622	1.100
— % uvoza v potrošnji	33 %	34 %

Dejstvo je, da tudi razvoj izgradnje kovinsko-predelovalne industrije zaostaja za srednjeročnimi predvidevanji. Po današnji oceni se predvideva, da bo v letu 1970 dosežena proizvodnja le ca. 2,5 mil. ton, ne pa 3,2 kot se je to prvotno predvidevalo.

Zaradi liberalizacije uvoza jekla v prejšnjih letih je prišlo do padca domače proizvodnje in se je uvoz povzpел od predvidene stopnje 30 do 35% na 40%. To povečanje pa je šlo v glavnem na račun uvoza iz konvertibilnega področja. Po srednjeročnem planu se je predvidevala rast proizvodnje jekla letno 10,5%, medtem, ko je v prvih dveh letih plana rast le ca. 2%. Tudi, če se bo situacija v naslednjih letih normalizirala, bo izvršitev znašala le 40% od predvidenega povečanja.

Oskrbovanje z jeklom (izvršitev in ocena) v letih srednjeročnega plana je naslednja:

	(v 000 t)			
	1966	1967	1968	1970
Skupna potrošnja	2.019	2.010	2.010	2.500
— iz domače proizvodnje	1.197	1.204	1.410	1.700
— iz uvoza	822	806	600	800
— del uvoza v potrošnji	41 %	40 %	30 %	32 %

Znano je, da so se proizvajalci in potrošniki jekla sporazumeli, da se uvoz koordinira in da se uvoz zreducira le na najnujnejši uvoz tistih kvalitet, ki jih v državi nimamo. Ta sporazum od začetka ni bil popolnoma uspešen, ker so še bili v veljavi prejšnji aranžmani z inozemstvom. Osnovni problem je v tem, da je uvoženo jeklo cenejše od domačega, kar predstavlja potencialno nevarnost, da se sporazum ne bo 100% realiziral. Rešitev problema je treba iskati v ustreznejši zunanji trgovinski politiki, kakor tudi pri samih proizvajalcih jekla, da se podredijo gibanjem v svetu, ki vodijo k integracijskim procesom v cilju efikasnejše borbe za zniževanje stroškov.

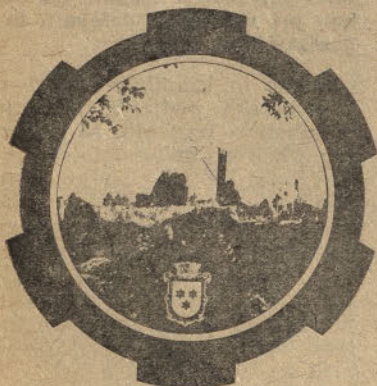
POGOJI GOSPODARJENJA

Doseženi rezultati gospodarjenja preteklih dveh let srednjeročnega plana kažejo na to, da

so se pogoji gospodarjenja v črni metalurgiji v primerjavi z obdobjem pred gospodarsko reformo zelo poslabšali. Stanje se je poslabšalo zaradi stagnacije gospodarjenja v ostalih panogah in zaradi prekomernega uvoza jekla, kakor tudi zaradi prekomernega naraščanja cen repromateriala. Gibanje gospodarskega položaja je razvidno iz naslednjih podatkov:

	Celotni dohodek	Neto produkt	Bruto produkt	Neto skladi
1964	2.927	880	—	159
1966	2.566	1.172	702	213
1967	4.178	836	600	— 28

Doseženi rezultati kažejo, da se je poslabšala ekonomičnost, akumulativnost, kakor tudi produktivnost. Kljub temu, da so med tem časom začele obratovati nove kapacitete. (Nadaljev. na naslednji strani)

plana v črni metalurgiji

Ko govorimo o pogojih primarne delitve, to je cenah naše črne metalurgije, se moramo zavedati, da se v vseh evropskih državah domicilne cene razlikujejo od eksportnih cen. Domicilne cene so leta in leta več ali manj konstantne, medtem, ko pa se eksportne gibljejo v od-

visnosti od politike velikih zapadno-evropskih izvoznikov. Po izvoznih cenah se prodaja ca. 5 do 7 % svetovne proizvodnje jekla. Ako primerjamo naše cene z domicilnimi cenami razvitih držav in držav v razvoju vidimo, da so naše cene nižje, kar je razvidno iz naslednjih podatkov:

	(v \$ 1 tona)						
	Avstrija	Italija	Zahodna Nemčija	Anglija	ZDA	SFRJ	Exp. cene
paličasto jeklo	103,8	104,0	114,9	124,3	129,5	96,6	80,1
fazonsko jeklo	102,3	112,0	112,5	116,6	129,0	97,5	81,4
debela pločevina	114,0	123,9	126,8	122,3	122,4	109,0	88,1
toplovaljana tanka pločevina	—	139,2	145,2	130,9	121,0	127,1	105,2

Iz vsega omenjenega sledi, da je položaj črne metalurgije kot panoge v primerjavi z ostalimi panogami našega gospodarstva na enem od zadnjih mest. Če želimo, da se bo položaj normaliziral in da izgradimo ustrezno bazo za kovinsko — predelovalno industrijo, je treba reševati problem metalurgije kompleksno in posnemati metode, ki jih uporabljajo razvite države. Rešitev problema je treba iskati v naslednjem:

1. poživitev gospodarske aktivnosti, posebno kovinsko predelovalno industrijo s čimer se bo povečala poraba jekla;

2. kontrola uvoza jekla na količine, ki so nujno potrebne po domicilnih cenah);

3. zaščita domače industrije jekla z zaščitnimi carinami in taksami;

4. regionalna usmeritev uvoza jekla oziroma izvoza finalnih proizvodov pri industriji, ki predeluje jeklo;

5. zagotovitev že odobrenih finančnih sredstev, da bi čimprej aktivirala že začete investicije;

6. pospešitev integracije v črni metalurgiji.

EKSPANZIJA PROIZVODNJE JEKLA V LATINSKI AMERIKI

Porast proizvodnje jekla v državah Latinske Amerike se nadaljuje in znaša ca. 10 milijonov ton. Proizvodnja glavnega proizvajalca jekla tega področja Brazilije je upadla, tako znaša udeležba 38 %, medtem, ko je bila v letu 1960 48 %. V Mehiki je proizvodnja porastla

od leta 1966 na 1967 10,6 %, in znaša 3 milijone ton. Proizvodnja Argentine znaša ca. 1 milijon ton. Zlasti se je povečala proizvodnja Venezuele in Kolumbije ter Čila.

FRANCOSKE CENE JEKLA

Iz podatkov Združenja za predelavo jekla v Hagnu izhaja, da so francoske cene vrste proizvodov ponovno najnižje na zahodnoevropskem tržišču odkar so od januarja 1968 uvedeni posebni rabati. Francoske cene so nižje za 2,4 do 8,6 % od zahodnonemških. Edino cene fazonskih komadov, tanke plo-

Delovno dolžnost so prekršili

Komisija za varstvo delovnih dolžnosti pri DSP je tudi v mesecu juniju 1968 obravnavala številne kršitve delovnih dolžnosti, vendar je v nekaj primerih ugotovila, da niso bili podani znaki kršitve delovne dolžnosti ali pa je izrekla opomin kot najmilejši ukrep.

Hujše so prekršili delovno dolžnost in bili kaznovani:

— z javnim opominom:

1. LESKOVEŠEK STANKO, iz valjarne, je neugotovljenega dne v mesecu juniju opravljal zasebno delo med delovnim časom brez izdelavnega naloga, in sicer si je iz materiala, ki ga je prinesel v podjetje, ne da bi imel za to vstopne dovolilnice tehtalca, izdelal kompletno jermenico za cirkularsko in jo je dne 9. 6. 1968 ob 14.30 uri skušal odnesti iz podjetja, pri če-

čevine, valjane žice, debele pločevine so v Nemčiji nižje od francoskih.

OPADANJE ZAHODNONEMŠKEGA UVOZA JEKLA V LETU 1967

V letu 1967 je bil zahodnonemški uvoz vseh vrst valjanih proizvodov za 430.000 t niž-

ji. Posebno je izrazit padec uvoza paličastega jekla, medtem, ko je uvoz toplovaljanih trakov povečan. V zadnjem času se opaža zopet tendenca povečanja uvoza. Na drugi strani pa je narasel zahodnonemški izvoz in sicer za 2,24 milijonov ton in znaša 11,2 milijona ton. S tem je postala Zahodna Nemčija eden od največjih svetovnih izvoznikov jekla. Uvoz specialnega jekla je nazadoval, medtem, ko pa se je izvoz precej povečal. Narasel pa je izvoz surovega jekla in ferolegur. Ferme Ivan, dipl. oec.

Bonificirana delovna doba

Plod večletnega prizadevanja in dela strokovnih služb, sindikatov in posebne komisije pri Združenju jugoslovanskih železarn so spremembe in dopolnitve Zakona o pokojninskem zavarovanju in sicer tistega dela, ki urejuje vprašanja priznavanja tiste delovne dobe, ki se računa s povečanjem (bonificirana delovna doba) in zakon o delovnih mestih, kjer naj se tako računa delovna doba, oziroma pokojninska doba. Vsebina zakonov je bila že objavljena na 12. strani št. 5 našega lista, ki je izšel maja t. l.

Predlog o dopolnitvi zakona je bil v našem podjetju skrbno izdelan v službi varstva pri delu in odposlan UJZ že 20. septembra 1964 ter ponovno korigirano v novembru 1965. Predlog je zajel več delovnih mest tako v obratih, ki jih zakon določa, kakor tudi nekatera delovna mesta v šamotarni in energetskem obratu, kar zakon ne navaja in bo verjetno potrebno predlog ponoviti skladno z določili zakona.

Čeprav zakon določa, da ugotavlja konkretna delovna mesta v podjetju komisija sestavljena iz enega predstavnika delovne organizacije, predstavnika občinskega upravnega organa, ki je pristojen za inšpekcijo dela, je v našem podjetju sestavljena interna strokovna komisija, katere naloga je, da predhodno pripravi vse gradivo za pristojno komisijo, torej da ugotovi delovna mesta, ki po našem pravilniku spadajo v okvir določenem v zakonu. Komisija bo začela z delom takoj z namenom, da se ureditev zadeve pospeši.

Interno komisijo sestavljajo: 1. Ocvirk Stane, vodja varnostne službe — kot predsednik;

2. Markovič Rajko, vodja kadrovskega sektorja;

3. Starc Milko, dipl. inž., gl. inženir proizvodnje;

5. Plazar Stane, socialni delavec in vodja socialnega oddelka;

5. Logar Zdravko — predstavnik sindikalne podružnice.

V komisijo se vključijo še predstavnik obratovodstva in predstavnik sindikalnega odbora posameznega obrata, kjer se bo predlog obravnaval.

Celotna zadeva mora biti dokončno urejena do konca oktobra t. l.

Pri obravnavi zadeve bo osnovna skrb komisije pravično vključiti oziroma predlagati le tista delovna mesta, ki po svojem značaju, kljub podvzetim varnostnim meram, kvarno vplivajo na delavčev organizem in ogrožajo njegovo zdravje. Upoštevati bo morala, prizadeti pa razumeti, da dodatne obremenitve za bonificirano delovno dobo, bo kril celoten kolektiv. Torej delati bo morala po načelu »nihče naj ne bo oškodovan, istočasno pa nihče naj ne opravičeno uživa bonitete, ki jih nudi delovna skupnost podjetja kot celota«.

Informacije v zvezi z bonificirano delovno dobo lahko dobite v kadrovskem sektorju soba št. 15 ali 4, telefon 343 ali 348.

(Nadaljevanje na zadnji strani)

Naši upokojenci

REDNO OZIROMA STAROSTNO

KOLENC RUDOLF, rojen 7. septembra 1909 v Donovitz (Avstrija), stanujoč v Celju. Sprva je delal kot kmečki delavec na kmetijah, zatem je odšel v Avstrijo, kjer je opravljal delo sovozača pri transportu. V letih 1933–1934 je bil v jugoslovanski vojski, po povratku iz vojske pa se je zaposlil v Celju in delal na regulaciji Savinje. Od avgusta 1939. leta dalje je delal kot rudar, najprej v Rudniku Pečovnik, nato v Kočevju in končno še v Velenju. Iz Velenja je 5. avgusta 1951 prišel v Štore in se vključil v delo v obdelovalnici valjev kot čistilec in barvar valjev, kjer je delal do 6. junija t. l., ko je bil starostno upokojen.

MELANŠEK ANTON, rojen 7. junija 1908 v Šoštanju, stanujoč v Štorah. Njegov osnovni poklic je kovač in strojni ključavničar. S 16. letom starosti je odšel na usposabljanje za kovaški poklic. Izučil se je leta 1927. Nekaj časa je delal pri istem mojstru, kjer se je izučil, nato je moral prepustiti mesto drugim. Iskanje zaposlitve je bila tudi za tov. Melanška osnovna skrb. Delal je pri raznih delodajalcih, najprej v Šmartnem ob Paki, nato v Šoštanju in celo v Zagrebu. Tudi brezposelnost mu je botrovala. Delal je še na Bledu, v Trziču in o dleta 1941 do septembra 1944 v Tovarni emajlirane posode v Celju. Septembra 1944 se je vključil v NOV, kjer je bil do osvoboditve. V Železarno je prišel marca 1946. Delal je v mehanični delavnici kot kovač, nato pa se je izučil in pravil izpit še za stojnega ključavničarja ter v tem poklicu delal do 1958. leta, ko je bil premeščen v energetske obrate na položaj delovodje generatorjev in nato še kisikarne. Tu je delal do 15. junija t. l., ko je bil redno – starostno upokojen.

SEVŠEK ANDREJ, rojen 30. 7. 1904 v Kanjucah pri Svetini, stanujoč v Kompolah. Po zaključenem 15. letu starosti je postal na posestvu očeta, dokler ni

bil vpoklican na odsluženje vojaškega roka. Po povratku iz vojske je dobil delo v takratnem premogovniku Trobindol pri Laškem. Leta 1929 je menjal delodajalca. Šel je na delo v Tovarno emajlirane posode Celje, nato spet v Rudnik Pečovnik do leta 1937. Vmes je imel večkratne krajše prekinitve delovnega razmerja ter bil doma. Od junija 1939 do februarja 1940. leta je delal v »Stolarni« Teharje, od koder je junija 1940 prišel na delo v Železarno Štore. Delal je vse do upokojitve v obratu livarna, najprej v »cevnici«, nato v čistilnici obrata. Dne 14. 6. t. l. je bil redno oziroma starostno upokojen.

URŠČ RUDOLF, rojen 17. 4. 1912 v Šentjurju pri Celju, stanujoč v Celju. Po dovršeni osnovni šoli je nadaljeval šolanje na trgovski srednji šoli v Celju in jo tudi uspešno zaključil. Ker v domačem kraju ni dobil dela, je moral v Zagreb, kjer se je vključil v delo. V Zagrebu je delal v letih 1933 do 1936 pri privatniku. Vrnil se je v svoj domači rojstni kraj in v letih 1937–1938 delal na občini Žusem kot tajnik in blagajnik. Leta 1941 je bil izseljen na Hrvaško, kjer je leta 1943 dobil stik z aktivisti NOV, zaradi česar je bil nekaj časa zaprt, vendar zaradi pomanjkanja dokazov izpuščen. Takoj nato je odšel v NOV, kjer je bil do osvoboditve. Maja 1946 je prvokrat vstopil na delo v Železarno Štore, kjer je poleg rednega službenega dela opravljal tudi družbeno-politične dolžnosti, predvsem v sindikalni organizaciji. Potrebe so narekovale, da je leta 1952 sprejel delo tajnika občine Štore, po ukinitvi občine pa drugo delo na občini Celje do junija 1957. leta. Ponovno se je zaposlil v našem podjetju julija 1957 in je vse do upokojitve opravljal delo v kadrovske službi na področju izobraževanja kadra. Dne 24. 6. 1968 je bil kot udeleženec NOV pred 9. 9. 1943 redno upokojen s 35 leti pokojninske dobe.

OCVIRK FRANC, rojen 15. februarja 1900 v Kompolah, stanuje v Celju. Do odhoda na odsluženje kadrovskega roka je pretežno delal doma na kmetiji svojih staršev. V podjetju Železarne Štore se je prvič zaposlil potem, ko je odslužil vojsko. Delal je na raznih delovnih mestih od leta 1924, ko je bil sprejet v državno službo, v kateri je bil v glavnem do konca vojne. Po vojni se je nekaj časa bavil s slikarstvom. Avgusta 1946 se je ponovno zaposlil v Železarni Štore. Bil je razporejen na delo v konstrukcijski oddelku, kjer je delal najprej kot tehnični risar, nato pa na delovnem mestu projektant III., do 28. 6. 1968, ko je bil redno upokojen z nekaj nad 40. leti delovne dobe.

BELEJ ANTON, rojen 20. maja 1908 v Trski gorci pri Kalobju, kjer tudi stanuje. Sprva se je zaposlil kot delavec v kamnolomu, ko je končal osnovno šolo. Delal je v kamnolomu v Šibeniku do oktobra 1929. leta. Od 1929. do 1946. leta je delal na mali kmetiji doma in pomagal očetu pri tesarskem delu v okolici doma. V tem času je tudi odslužil vojaški rok. Septembra 1946. leta se je zaposlil v Železarni Štore v obratu valjarna, kjer je opravljal različna opravila do 29. 6. 1968, ko je bil redno, oziroma starostno upokojen z nekaj nad 27. leti delovne dobe.

INVALIDSKO UPOKOJENI

KOPINŠEK ANTON, rojen 19. avgusta 1911 v Pletovarju pri Dramljah, sedaj stanujoč v Štorah. Najprej je dobil delo pri kmetih, nakar se je šel učiti kovaškega poklica, vendar se zaradi bolezni ni mogel izučiti. Dobil je priložnostno zaposlitev, dokler ni odšel na odslužitev vojaškega roka. Po povratku je dobil delo v peskokopu na Teharjih, dokler se ni avgusta 1939. leta zaposlil v Železarni Štore. Do leta 1947 je delal v livarni, nato bil premeščen v energetske obrate, kjer je delal

v črpališču vode. Od tam je bil tudi slabega zdravstvenega stanja premeščen v jeklarino. Delal je kot skladiščnik ognjeodpornega materiala do 1963, ko je zasedel delovno mesto hišnika v samskem domu. Dne 5. 6. 1968 je bil upokojen kot invalid I. kategorije. (Nadaljevanje na 7. strani)

Poglšek
Ivan

Skorč
Ana

Kolar
Franc

Oevirk
Franc

Melanšek Anton

Kopinšek Anton

Kolenc Rudolf

Sevšek Andrej

Uršič Rudolf

Dobovišek Karl

NAŠI UPOKOJENCI

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

DOBOVIŠEK KARL, rojen 20. 10. 1914 v Podgradu, stanuje v Zlatečah v Šentjurju. Do odhoda na odsluženje vojaškega roka je delal doma na kmetiji staršev in kot dninar pri drugih kmetih. Septembra 1939. leta je začel delati v podjetju Železarna Store, vendar je bil le občasno zaposlen po nekaj mesecev do leta 1941. Aprila 1941. leta je dobil stalno zaposlitev v obratu livarna. Delo je prekinil 1944. leta zaradi odhoda v vojsko. Od decembra 1945 dalje pa je delal najprej v cevni livarni, nato pa kot jedrar v livarni sive litine do 29. 6. 1968, ko je bil invalidsko upokojen kot invalid III. kategorije. Zaradi nezgode v podjetju je tudi 40% delovni invalid.

ŠKORC roj. Pepelnik ANA, rojena 28. junija 1913 v Komin gorici, stanuje v Štorah. Z delom je začela kot sobarica najprej v Rogaški Slatini, nato v Zagrebu, kjer je delala z vmesnimi krajšimi presledki, do leta 1938. Potem, ko je bila nekaj časa doma, je odšla v Nemčijo, kjer je 3 leta delala v tovarni. Po vojni se je vrnila domov in se februarja leta 1958 zaposlila v komunalnem oddelku Železarne Store, kjer je delala kot snažilka v samskem domu do 10. 6. 1968, ko je bila zaradi boleznih upokojena kot invalid III. kategorije invalidnosti.

POGLŠEK IVAN, rojen 10. 5. 1914 v Rakovcu, stanuje v Pečici, Šmarje pri Jelšah. Še zelo mlad — šoloobveznik — je moral služiti na kmetiji. Tudi po končani šoli je ostal dalj časa na delu pri istem kmetu. vse do odhoda v vojsko. Po povratku je delal priložnostno. V letih 1941—1943 je delal v Avstriji, od tam je bil mobiliziran v vojsko, kjer je prišel v ujetništvo. Iz ujetništva se je vrnil po končani vojni leta 1945. Delal je ponovno kot kmečki delavec. Marca 1947. leta se je zaposlil v Železarni Store kot transportni in pozneje progovni delavec v obratu ekspedit in promet. Dne 19. 6. 1968 je bil, zaradi slabega zdravja, upokojen kot invalid I. kategorije invalidnosti.

KOLAR FRANC, rojen 5. 8. 1916 v Bodrežu pri Šmarju, sedaj stanujoč v Tratni. Kot dninski delavec na kmetih je začel že leta 1935, kjer je delal do leta 1942, z vmesno prekinitvijo zaradi odhoda v vojsko. Od leta 1942 do 1944 je delal v podzemeljski tovarni Tezno pri Mariboru, od koder je bil premeščen v železarno v Leoben in tam delal do 1945. leta. Po vrnitvi iz Leobna je bil nekaj časa doma, 20. 1. 1947 pa se je zaposlil v Železarni Store kot transportni delavec. Delal je do 4. 6. 1968, ko ga je Invalidska komisija zaradi slabega zdravstvenega stanja upokojila kot invalida I. kategorije.

NEZGODE PRI DELU

V mesecu juniju je bilo po obratih in oddelkih naslednje število nezgod pri delu:

Elektroplavž	1
Jeklarna	2
Valjarna	3
Livarna valjev	1
Livarna sive litine	1
Promet	1
Ekspedit	1
Komunalni oddelek	1
Skupaj:	11

Brez nezgode pri delu so bili naslednji obrati oziroma oddelki:

Modelna mizarna	1
Samotarna	1
Mehanična	1
Energetski obrat	1
Elektroobrat	1
Gradbeni oddelek	1
Razvojni oddelek	1
OTK	1
Ostalo	1

Na poti na delo in z dela je bilo prijavljenih 5 nezgod: 1 iz jeklarne, 1 iz valjarne, 1 iz obdelovalnice valjev in 2 iz OTK.

Pri delu so se poškodovali:

ELEKTROPLAVŽ:

Kovač Franc. Ročni voziček je zapeljal na dvigalo. Pri zapiranjju vrat na ploščadi dvigala ga je vzvod mehanizma stisnil za četrti prst na levi roki.

JEKLARNA:

BRIN Janez. Pri menjavi vrat na S Mpeči je stal na podestu vlagalnega stroja. Z desno nogo je stal na pomolu. Ko je dal znak za dvig, mu je pomol stisnil stopalo ob okvir mreže.

ZUPANC Ivan. Pri jemanju vzorca jekla iz SM peči je stresel vzorec s kokilo vred. Tekoče železo mu je brizgnilo v levo oko.

VALJARNA:

JAZBEC Alojz. Neenakomerno segreti palica je izšla krivo iz valjev, se zataknila med pločice na SM peči je stal na popckla ga je po zapestju leve roke in po levi strani hrbita.

JEREB Ivan. Pri dviganju gredic z dvigalnim kavljem, mu je kavelj potegnilo med valje. Ročica kavlja ga je dvignila v zrak. Padel je na tla in si poškodoval levo koleno.

VOGRINC Rudolf. Pri nakladanju vročih valjnih palic, ga je palica opekla na zapestje desne roke, ker pri delu ni uporabljal zaščitnih usnjenih zapestnic.

LIVARNA VALJEV:

FENDRE Franc. Iz ležeče orodne omare je jemal respirator. Takrat so se vrata omare zaprla, mu zbila čelado z glave, ter ga poškodovala po glavi.

LIVARNA SIVE LITINE:

SKALE Leopold. Nalagal je zlomnino na voziček. Ko je odlagal težji kos železa, je sodelavec vrgel na voziček kos železa, ki mu je poškodoval palec na levi roki.

leza, ki mu je poškodoval palec na levi roki.

PROMET:

KLAKOČAR Srečko. Pri odpiranju dimničnih vrat mu je spodrsnilo in je padel z lokomotive, ter si poškodoval desno ramo.

EKSPEDIT:

OCVIRK Anton. Pri urejevanju ingotov na vozičku mu je stisnilo kazalec desne roke med ingote.

KOMUNALNI ODDELEK:

KRAJNC Vinko. Pri obsekovanju vej na drevesu mu je veja preusmerila sekuro tako, da si je odsekal kazalec na levi roki.

Na poti na delo so se poškodovali:

SMOLE Martin iz jeklarne se je preoblačil v garderobi. Nekdo mu je spodnesel klop, da

Leto	1964	1965	1966	1967	1968
Nezgode pri delu	15	15	15	11	11
Nezgode na poti	1	1	—	1	5

se je usedel mimo klopi in si poškodoval levi kolk.

CINGEL Franc iz valjarne. Na poti na delo mu je med vožnjo ugasnila luč na kolesu in je zapeljal v jarek ter padel. Poškodoval si je brado in desno roko.

SPOLENAK FRANC iz obdelovalnice valjev si je na poti na delo poškodoval levo roko v zapestju, ker mu je spodrsnilo na spolzki stezi.

TERNOVŠEK Ivan iz OTK je na poti z dela padel na pločniku in si poškodoval levo koleno.

PODPLATAN Franc je na poti na delo nerodno stopil med tire ter si poškodoval desni gleženj.

Primerjava števila nezgod v mesecu juniju v zadnjih petih letih:

SLUŽBA VARSTVA PRI DELU

Alojz Kresnik

V soboto, 25. maja dopoldne smo se na šentjurskem pokopališču poslovili od našega dolgoletnega znanca in sodelavca Alojza KRESNIKA, bivšega obratnega higijenika v našem podjetju. Pred devetimi leti je bil starostno upokojen, potem se je za nekaj časa preselil k bratu v Slavonijo, sedaj pa je bival dve leti zopet v Rijniku pri Šentjurju. Alojz Kresnik je v življenju šel skozi trdo šolo dela in trpljenja. Pred 75 leti se je rodil v Prožinski vasi, s 16 leti se je že zaposlil v tovarni emajlirane posode v Celju kot navaden delavec, čez dve leti pa v rudnikih. Našel je trdo delo za boren zaslužek, toda dela se Lojze ni bal, takrat je bil poln življenjske moči. Toda delo v jamah Fohnsdorfa, Sarnhorsta in Trbovelj je izčrpavalo tudi njegove sile. Poskusil je še enkrat v valjarni naše železarne, kjer je že delal, še preden se je podal v Emajlirko, toda v valjarni je ob težkem delu le premalo zaslužil in zaposlitev je bila nestalna. Poskusil je še pri Lesni industriji pod Teharji, zopet slab zaslužek, pičel in nestalen. Zdaj je že čutil bolezen, ki so mu jo prinesla težka leta v rudnikih. Zaposlil se je kot vrtnar v Karlovcu in nazadnje, že med drugo svetovno vojno zopet v Lesni industriji pod Teharji. Težko je bilo preživljati petčlansko družino s pičlim in nestalnim zaslužkom; in sedaj še druga svetovna vihra. Komaj je čakal, da previhramo viharje in decembra 1945 se je za-

poslil kot higijenik v naši železarni, zdaj v boljših, urejenih razmerah. Mučila ga je vedno hujša astma, a zdržal je do upokojitve 31. 1. 1959. Iskal je boljšega zraka, a se je nazadnje vrnil v naše vasi, med naše gozdove. Toda bolezen je že toliko

napredovala, da je lahko samo še potrpežljivo čakal konca in čakal ga je in dočakal, izčrpan, v kaj lepi starosti 75 let. Težko je bilo slovo, skromno, a pri srčno in s pokopališča smo se razšli v prepričanju, da bomo našega Lojzeta še dolgo ohranili v lepem spominu. R. Uršič

FILM v Štorah

Od 3. do 4. 8. 1968 »BOEING – BOEING«, ameriška komedija, barvni film

Od 10. do 11. 8. 1968 »SKRIVNOSTNA GROBNICA«, nemški kriminalni film

Od 17. do 18. 8. 1968 »MOJE PESMI MOJE SANJE«, ameriška komedija v barvi in SCP

Od 24. do 25. 8. 1968 »DR. NO«, ameriško-angleški pustolovski film v barvi

Od 31. 8. do 1. 9. 1968 »POGLED V ZENICO SONCA«, jugoslovanski film – drama

Pionirski troboj partizanskih društev

TVD Partizan Štore je pripravil troboj pionirskih oddelkov partizanskih društev Celje mesto, Gaberje in Štore. V organizaciji štorskega društva se je to tekmovanje odvijalo v četrtek 6. junija v Štorah s pričetkom ob 17. uri in sicer v naslednjem: poligon vsestranosti, igra »med dvema ognjema« in plezanje po vrvi. Pokazalo se je, da so se na tekmovanje najbolje pripravili pionirji in pionirke iz Štor, kar dokazujejo naslednji rezultati:

Poligon vsestranosti

- pionirji:
- 1. mesto Štore
- 2. mesto Celje-mesto
- 3. mesto Celje – Gaberje
- pionirke:
- 1. mesto Štore
- 2. mesto Gaberje 1. ekipa
- 3. mesto Gaberje 2. ekipa

»Med dvema ognjema«

- pionirji:
- 1. mesto Štore
- 2. mesto Gaberje
- 3. mesto Celje – mesto
- pionirke:
- 1. mesto Štore
- 2. mesto Gaberje

Plezanje po vrvi

- pionirji:
- 1. mesto Štore
- 2. mesto Celje – mesto
- 3. mesto Gaberje
- 4. mesto Štore 2. ekipa
- pionirke:
- 1. mesto Gaberje
- 2. mesto Štore
- 3. mesto Gaberje 2. ekipa

V skupnem plasmanu so bile torej najboljše ekipe TVD Partizana iz Štor, osvojile so lep pokal v trajno last.

Tekmovanje je bilo zamišljeno v širšem obsegu, slabo vreme pa je prisililo organizatorja, da priredi tekmovanje v telovadnici, ne pa na stadionu, kot je bilo predvideno. Tesni prostori niso dovoljevali take obsežnosti, tekmovanje se je časovno zavleklo. Pokazalo pa se je, da imajo pionirji do takih tekmovanj izredno veliko veselja in jih bo treba v bodoče večkrat organizirati. Pa ne samo med pionirskimi, temveč tudi med ostalimi oddelki partizanskih društev, ki sedaj vse premalo sodelujejo med seboj, je bilo veliko zanimanje. Več povezave in sodelovanja ter tekmovanj bo rodilo prav gotovo pozitivne uspehe.

Rab je bil čudovit

V vodi smo si hladili zunanost ...

... ob dobri kapljici pa notranjost ...

Delovno dolžnost so prekršili

(Nadaljevanje s 5. strani)

4. FIDLER MARTIN, iz sedlarske delavnice, je dne 24. 5. 1968 samovoljno zapustil delovno mesto in odšel v Šentjur, kjer je prodal rabljeni gonilni jermen v dolžini 4 m in širine 10 cm, ki ga je poprej vzel iz sedlarske delavnice – **zadnji javni opomin.**

Delavski sveti enot so obravnavali:

5. OJSTERŠEK ANTONA, zi valjarne, ki je bil dne 23. 5. 1968 vinjen pri delu, zaradi česar ga je moral predvaljar zamenjati. Pred tem so mu bili izrečeni že vsi ukrepi zaradi kršitve delovne dolžnosti. DSE, ki je sklepal o izključitvi je premočno upošteval njegov socialni položaj in dolgoletno zaposlitev in se je stajnim glasovanjem izrekel za to, da Ojsteršek še ostane v

podjetju, da pa mu izreče ukrep, kot zadnje kazni pred izključitvijo – **zadnji javni opomin.**

Primerjava izrečenih ukrepov v mesecu juniju 1966 1967 1968

opomin	13	7	1
javni opomin	11	4	1
zadnji javni opomin	4	2	4
izključitev	1	1	–
Skupaj	29	14	6

Iz pisarne pravne službe

STORSKI ZELEZAR, Glasilo delovnega kolektiva Železarne Štore – Izhaja vsak mesec – Odgovorni urednik prof. Leopold Perc – Uredniški odbor: inž. Janez Barborič, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, prof. Perc Leopold, Stane Sotler, inž. Niko Zakonjšek, in Ivan Zmahar – Tiska GP »Celjski tisk« Celje.

KADROVSKE VESTI

V mesecu juniju 1968 so bile naslednje kadrovske spremembe v naši delovni skupnosti.

IZ JLA STA SE VRNILA

Rezar Filip, strugar, mehanična delavnica in Paščinski Božidar, delavec, promet.

Novi člani delovne skupnosti:

Langeršek Marija, delavka, komunalni oddelek; Kramperšek Ida, delavka, komunalni oddelek; Holcinger Ignac, delavec, ekspedit; Romih Marija, kuharica, Počitniški dom na Rabu, pogodbeno; Kresnik Martina, delavka, komunalni oddelek; Videc Sonja, kuharica, komunalni oddelek; Užmah Mihael, delavec, ekspedit; Pungaršek Martin, delavec, ekspedit; Sikole Jožica, delavka, komunalni oddelek.

DRUGAM NA DELO SO ODŠLI

Zmahar Karl iz razvojnega oddelka, po lastni želji; Mužerlin Vinko iz jeklarne, v poskusni dobi; Lončar Anton iz elektroplavža, po lastni želji; Kladnik Anton iz mehanične delavnice, sporazumno s podjetjem; Tovornik Jože iz valjarne, po lastni želji; Toplak Jože iz mehanične delavnice, sporazumno s podjetjem; Perc Leopold, dipl. germ., iz splošnega sektorja, po lastni želji.

ZAKONSKO ZVEZO JE SKLENIL

Dravinec Dominik iz livarne sive litine in mu želimo na novi življenjski poti obilo družinske sreče!

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Naraščaj v družini so dobili: Trupej Jože iz ekspedita, Oprčkal Anton iz livarne sive litine, Šarlah Franc iz livarne valjev, Hrastnik Jože iz livarne sive litine, Gračner Anton iz valjarne, Ilič Ilija iz jeklarne, Ing. Burnik Dušan iz razvojnega oddelka, Vodeb Jože iz razvojnega oddelka, Zorc Franc iz mehanične delavnice.

Cestitamo!